

ἰσὶ ἀφ' ἑαυτῆς σεμνοποιεῖ καὶ τὸν δέομενον, εἴτε ἀ-
 θῶος, εἴτε ἔνοχος, εἴτε δύσμορος τύχη. Ἦτο βεβαία
 παθητικώτατον θέαμα ἔθνος συνερχόμενον εἰς τὴν ἔρη-
 μον κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους διὰ τὴν εὐχαριστήση
 τὸν παντοδύναμον ἕνεκα τῶν πρὸς αὐτὸ εὐεργεσιῶν καὶ
 τὴν ἐξυμνήσῃ τὸν δημιουργόν, ὅστις διατηρεῖ τὰ δημιουρ-
 γήματα διατάττων πᾶσαν ἡμέραν τὸν ἥλιον νὰ ἀνατέλῃ
 ἐπὶ τοῦ κόσμου.

Κατὰ δύο τρόπους νυμφεύονται οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμε-
 ρικῆς, λέγει ὁ Στατωβριάνδ.

Ἦ ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ συμφωνοῦσι μόνον καθ' ἑαυ-
 τούς ἐπὶ προσδιωρισμένον τινὰ χρόνον, τοῦτου δὲ πα-
 ρελθόντος χωρίζονται, καθὼς τοῦτο ἐγίνετο καὶ εἰς
 αὐτὴν τὴν Εὐρώπῃν κατὰ τὸν ὄρθρον καὶ ἑνατον αἰῶνα,
 εἰς ἐπεκράτει ἡ νόμιμος παλλακεία.

Ἦ συμφωνοῦσι παρεμβαίνοντων καὶ τῶν γονέων
 Ἄ καὶ τὸ τοιοῦτον συνοικέσιον μὲν ἀπεριόριστον ὡς
 πρὸς τὰ ἔτη, διαλύεται ὅμως ὡς καὶ τὸ ἄλλο σχεδὸν
 σιγνάκις.

Παρατηρήθη δὲ ὅτι ἐκ τῶν δύο τούτων συζυγείων τὴν
 μὲν πρώτην προτιμῶσιν αἱ γυναῖκες, ἡ προβεβηκυῖαι γυ-
 ναῖκες καὶ οἱ νέοι, τὴν δὲ δευτέραν αἱ νεανίδες καὶ οἱ
 γέροντες.

Ἀποφασίσας ὁ ἄγριος νὰ νυμφιῶθῃ νόμιμως ἀπέρ-
 χεται μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ πρὸς τοὺς γονεὺς τῆς
 γυναικός. Τότε ὁ πατὴρ φέρει καινὰ ἐνδύματα, στο-
 λίζει τὴν κεφαλὴν διὰ καινῶν πτερωῶν, χρίεται τὸ πρό-
 σθρον διὰ καινοῦ ψιμμουθίου, καὶ ἀλλάσσει τὸν κρίνον,
 ὅστις κρέμαται ἀπὸ τῆς ῥινός καὶ τῶν ὠτίων του.
 Ἐπειτα λαμβάνει εἰς μὲν τὴν δεξιᾶν κάλαμον χρώμα-
 τος κυανοῦ φέροντα καπνοδοχεῖον λευκὸν καὶ στολι-
 σμένον διὰ πτερωῶν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀριστερᾶς κρατεῖ ὡς
 βακτηρίαν χαλαρωμένον τὸ τόξον του. Κατόπιν δὲ
 ἀκολουθεῖ αὐτὸν καὶ ὁ υἱὸς χεστᾶζων μὲν καθ' ὧμων
 δέρματα ἀρκτων, καστῶρων καὶ ἄλλων τοιοῦτων ζώων,
 φέρων δὲ δύο ὄρμους ἐκ κογχυλίων εἰς τέσσαρας σει-
 ράς καὶ μίαν πέρδικα ἐντὸς κλωβίου.

Οὕτως ἔχοντες βαδίζουσι κατὰ πρῶτον πρὸς τὸν
 γρηαιότατον συγγενὴ τῆς παρθένου· ἐμβαίνοντες δὲ εἰς
 τὴν καλύβην κἀθηνται ἐμπροσθεν αὐτοῦ ἐπὶ ψιάθου· ὃ δὲ
 πατὴρ τοῦ νέου πολεμιστοῦ λαμβάνων τὸν λόγον λέγει.

« Ἰδοὺ τὰ δέρματα, οἱ δύο ὄρμοι, ἡ κυανὴ καπνοσύ-
 ριγξ καὶ ἡ πέρδικξ ζητοῦσιν εἰς γάμον τὴν κόρην σου.»

Ἄν τὰ δῶρα γένωσι δεκτὰ, ἀποφασίζεται ὁ γάμος·
 διότι ἡ συγκατάθεσις τοῦ πάππου, ἢ τοῦ πρεσβυτάτου
 τῶν συγγενῶν ὑπερτερεῖ καὶ τῆς τοῦ πατρὸς· ἐπειδὴ ἐκ
 τῆς ἡλικίας πηγάζει παρά τοῖς ἀγρίοις ἡ ἀρχὴ, καθο-
 ροὶ λέγουσιν οὗ ἐκ τῆς αἰωνιότητος τοῦ μεγάλου πνεύ-
 ματος προέρχεται καὶ ἡ θεία παντοδυναμία.

Ἄλλοτε δεχόμενος τὴν πρότασιν ὁ γέρον ἐπιφέρει
 τινὰς περιορισμούς, ἢ τροπολογίας. Τοῦτο δὲ ἀπο-
 δεικνύεται, ἂν ἀφ' οὗ εἰσπνεύσῃ τρίς τὸν καπνὸν ὁ
 καπνιστῆς, διασκορπίσῃ εἰς τὸν ἀέρα τὸ πρῶτον φύσημα
 ἐντὶ νὰ τὸ ῥοφήσῃ, καθὼς τοῦτο γίνεται ἐπὶ πλήρους
 συγκρατανιύσεως.

Ἐκ τῆς καλύβης τοῦ γέροντος συγγενοῦς φέρονται
 ὕστερον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρὸς καὶ τῆς κόρης. Ἄν
 αὕτη εἶδε κατὰ τύχην ἀπαισίους δνεῖρους, φαίνεται

εἰς ἄκρον πεφοβισμένη. Ὡς κακοὶ δὲ ὄνειροι ἐκλαμβά-
 νονται, τὰ πνεύματα, οἱ πρόγονοι, ἡ πατρίς· ὡς ἀγαθοὶ
 δὲ τοῦναντίον τὰ εὐχαισμάτα, τὰ πιτῆνὰ καὶ αἱ λευκαὶ
 ἔλαφοι.

Μετὰ τὸν τοιοῦτον ἀρραβῶνα, τὰ πάντα παραδί-
 δονται εἰς λήθην καὶ τοῦτο διαρκεῖ ἐπὶ πολὺν χρόνον·
 ἐπειδὴ ἐκτὸς τῶν ἄλλων πλεονεκτιημάτων ὁ ἄγριος ἐ-
 ξέχει καὶ κατὰ τὴν ὑπομονὴν ἀπολήγουσαν σχεδὸν
 εἰς ἀπάθειαν· ὅθεν οὔτε ἐπερχομένου ἤδη τοῦ ἐχθροῦ,
 ταράττεται, ἢ κινεῖται πρὸς ἄμυναν, πρὶν καθήμενος
 σταυροπόδην ἐξατμίσῃ ὅλον τὸν καπνὸν τῆς καπνοσύ-
 ριγξος· κατ' ἄλλον τρόπον κινουμένη νὰ χλευασθῇ
 παρὰ τῶν ἄλλων ὡς ἀδύνατον κροῖδιον.

Συνήθως οἱ νέονυμοι διαμένουσι μέχρι τινὸς εἰς
 τὴν οἰκίαν τοῦ ἐγγυτάτου συγγενοῦς· ἐπειτα δὲ ὁ ἀνὴρ
 κατασκευάζει ἰδιαιτέραν καλύβην εἰς ἔρημόν τινα
 κοιλάδα πλησίον ῥύακος, ἢ ποταμοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν
 σκιάν πυκνοῦ δάσους. Τέσσαρες δοκοὶ ἔχοντες περί-
 μετρον μὲν ἑνὸς ποδός, ὕψος δὲ δώδεκα, ἐμπηγόμεναι
 εἰς τὴν γῆν σχηματίζουσι τὰς γωνίας τοῦ παραλληλο-
 γράμμου ἐνδιστηματός, ἐκτεινομένου εἰς εἰκοσι πό-
 δας κατὰ μῆκος, δεκαοκτὼ δὲ κατὰ πλάτος· ἐπὶ δὲ
 τῶν στύλων αὐτῶν προσαρμύζονται εἰς ἔγκοπας χά-
 ρακες, ἢ ζυγοὶ (πλάγια ξύλα) καὶ τὸ μεταξὺ αὐτῶν
 διάστημα παραγεμίζεται διὰ χώματος καὶ φρυγάνων.
 Ἐκαστος δὲ τῶν μακρῶν τοίχων ἔχει ἀνὰ μίαν θύραν,
 ἐξ ὧν ἡ μὲν χρησιμεύει ὡς εἴσοδος τοῦ οἴκηματος, ἡ
 δὲ ὡς πάροδος εἰς δωμάτιον τοῦ ἤδη διαγεγραμμένου
 μικρότερον. Καὶ τὰ μὲν θεμέλια τῆς οἰκοδομῆς κατα-
 βάλλει μόνος ὁ γαμβρός, εἰς τὰ ὑπολείπόμενα ὅμως
 ἔργα μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ ὅλου βοηθεῖται
 ὑπὸ τῶν συνηλικιωτῶν καὶ τῶν ἐταίρων· διότι ψάλλ-
 οντες καὶ χορεύοντες συνέρχονται πανταχόθεν τότε
 πάντες μετὰ τῶν ἀνγκαίων ἐργαλείων. Ἐν τῷ με-
 ταξὺ δὲ ἐργαζόμενοι ὅτε μὲν τύπτουσι τὴν χεῖρα
 τοῦ νεονύμου, ὅτε δὲ πηδῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, καὶ κατὰ
 διαφόρους ἄλλους τρόπους ἀπειρίζονται τὸν σκύπτουσι
 διὰ τὸν γάμον του· Ἦ στέγη σκεπάζεται διὰ φλοιοῦ
 σημύδας, ἢ καλάμης ἰνδοπύρου (ἀραβοσίτου) (1) ἐπει-
 τα δὲ ἀναμιγνυομένων τριχῶν καὶ ἄχνης ἀχύρων
 μετὰ ἐρυθρᾶς ἀργίλου χρίεται ὡς διὰ κεραμοῦ
 ἅπαντα τοῦ περιφράγματος· ἡ ἐπιφάνεια ἐσωτερικῶς τε
 καὶ ἐξωτερικῶς, ἐνίοτε δὲ ἐξομαλίζεται ἀκριβῶς καὶ
 δι' ἀσβέστου, ἢ γύψου· περὶ δὲ τὸ κέντρον αὐτὸ τοῦ
 ἐμβαδοῦ, ἢ κατὰ τὸ ἄκρον κατασκευάζεται ἡ ἐστία,
 ἐπάνω δ' αὐτῆς· ἡ καπνοδόχῃ.

Τὰ ἄσματα τῶν ἐργατῶν καὶ τεκνίων διαρκούσης
 τῆς τοιαύτης οἰκοδομῆς ἀνιχνεύσι καθ' ἕλον τὸν τόπον·
 καὶ πολλὰ μὲν τούτων ὑπάρχουσι θάναυσα, τινὰ ὅμως
 ἐξέχουσι κατὰ τὴν εὐφυῆν τῶν νοσημάτων καὶ τὴν
 χάριν τοῦ ἀτιτικοῦ ἁλατος, καθὼς π. χ. τὸ ἀκόλουθον.

« Ἦ σιλήνη κρύπτεται ὑπὸ τῶν νεφῶν· αἰδῖται δὲ

(1) Ὁ ἀραβόσιτος λεγόμενος μετεκομισθὴ το
 πρῶτον ἐκ τῆς Ἀμερικῆς, ὀνομασθείσης ἐξ ἀρχῆς
 δυτικῶν ἰνδιῶν.